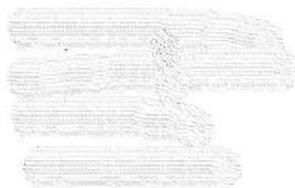

Pawonków, dn. 27.06.2022r.

W odpowiedzi na państwa petycję z dnia 19.05.2022r. przeciwko budowie biogazowni w Lisowicach oraz uwag złożonych w czasie trwania konsultacji społecznych w załączeniu przekazuję kserokopię odpowiedzi Pani Katarzyny Błocińskiej-Wolnikowskiej pełnomocnika inwestora pana Adama Bisztygi.

Z up. WÓJTA
mgr Grażyna Poloczek
SEKRETARZ GMINY

Otrzymują:

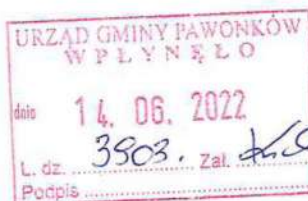
1. Adresat
2. a/a

Opracowała
Anna Kowalska
Tel. 34 3534 100 wew. 113

Odebrałam dokumenty
dn. 27.06.2022r.

, 2022-06-14

URZĄD GMINY W PAWONKOWIE
Pawonków
Pawonków (wieś)
ul. Lubliniecka 16

WNIOSEK

dotyczy postępowania o sygnaturze znak OŚ.6220.6.2021.AK

Dotyczy: uwag i wniosków społeczeństwa złożonych w ramach prowadzonego postępowania o sygnaturze znak OŚ.6220.6.2021.AK w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Budowa instalacji beztlenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o nr ewid. 419/18, obręb Lisowice”

Odnosząc się do przesłanych przy piśmie z dnia 27 maja 2022r. znak OŚ.6220.6.2021.AK uwag i wniosków podniesionych w ramach udziału społeczeństwa w załączeniu przesyłam pismo udzielające odpowiedzi do każdego z pięciu dosłanych uwag.

Pozdrawiam

Pełnomocnik Inwestora

Załączniki:

1. 42. Odpowiedź na uwagi w udziale społecznym 14.06.2022.pdf

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu

Data złożenia podpisu: 2022-06-14T15:48:17.524+02:00

Podpis elektroniczny

Wynik weryfikacji:
~~ważny / nieważny / brak możliwości weryfikacji~~
Podpis elektroniczny zweryfikowany w dniu 15.06.2022
Czytelny podpis sporządzającego wydruk [signature]

Chojnice, dnia 14 czerwca 2022 r.

Inwestor:

ADAM BISZTYGA TAPO-SERWIS

Jaworzno, ul. Wolności 30C

43-602 Jaworzno

Pełnomocnicy inwestora i osoby do kontaktu:

1.

e-mail:

tel.:

2.

e-mail:

tel.:

Adres do korespondencji:

BIO-INDUSTRY

ul. Grobelna 5/412

89-600 Chojnice

BIO - INDUSTRY
Paweł Karwat
89-600 Chojnice, ul. Grobelna 5/412
tel.: +48 660 000 427, BDO 000485772
NIP: 843-150-47-61 REGON 360231002

Wójt Gminy Pawonków

ul. Lubliniecka 16

42-772 Pawonków

Dotyczy: uwag i wniosków społeczeństwa złożonych w ramach prowadzonego postępowania o sygnaturze znak OŚ.6220.6.2021.AK w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia pn.: „Budowa instalacji beztlenowego przetwarzania odpadów biologicznych na działce o nr ewid. 419/18, obręb Lisowice”

Odnosząc się do przesłanych przy piśmie z dnia 27 maja 2022r. znak OŚ.6220.6.2021.AK uwag i wniosków podniesionych w ramach udziału społeczeństwa, poniżej odpowiedzi odnoszące się do każdego z pięciu dosłanych pism:

Zarzuty z pisma nr 1 o tytule PETYCJA (zawierająca 10 punktów)

Ad.1. Unoszące się uciążliwe odory, substancji odorowych, których nie da się zatrzymać w jednym miejscu. Za każdym podmuchem wiatru będą się unosiły na wiele kilometrów.

Z przedstawionej analizy wpływu inwestycji na jakość powietrza (dla wszystkich planowanych etapów przedsięwzięcia) przedłożonej jako Załącznik nr 14 do raportu oś wynika, iż instalacja będzie spełniała obowiązujące normy w zakresie wprowadzanych gazów i pyłów do powietrza, w tym gazów złośliwych takich jak: amoniak, siarkowodor oraz mercaptany (dla których obowiązują wartości odniesienia w powietrzu).

Wszystkie uciążliwe zapachowo substraty będą kierowane do hali i tam przy zamkniętych bramach rozładowywane, rozpakowywane i kierowane do procesu. Powietrze z hali będzie w całości kierowane do systemu oczyszczania powietrza, wybrano trzystopniowy sposób oczyszczania powietrza.

Jako pierwszy etap oczyszczania powietrza z pomieszczeń przetwarzania odpadów, zaprojektowano płuczkę wodno-chemiczną 3-stopniową (scrubber chemiczny) o wydajności 40000 m³/h.

Jako drugi etap układu dezodoryzacji zaprojektowano w pełni automatyczną płuczkę chemiczną pionową z jednym poziomem wypełnienia strukturalnego o różnej specyfikacji i jednym układem wodno-chemicznym (scrubber chemiczny) o wydajności 40000 m³/h.

Jako trzeci etap układu zaprojektowano 2 poziome filtry posiadające złożę węgla aktywnego typu Sorbotech® GE 504.

Opisano to szczegółowo w raporcie ooś na stronach 25 do 32. Dodatkowo na stronach 79-80 raportu opisano spełnienie wymagań projektu w stosunku do Kodeks przeciwdziałania uciążliwości odorowej oraz spełnienia normatywów wynikających z przeciwdziałania uciążliwości odpadów biodegradowalnych wynikających z art. 12 Rozporządzenia w sprawie magazynowania odpadów co opisano na str. 96,97 raportu ooś.

Inwestor zastosował wszystkie możliwe rozwiązania dla przeciwdziałania uciążliwościom odorowym. Przyjęte techniki spełniają wymagania stawiane konkluzje BAT. tj. Decyzję Wykonawczą Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r., którą ustanowiono konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (*notyfikowana jako dokument nr C (2018) 5070*). Biogazownia jako instalacja do przetwarzania odpadów, która będzie wymagała posiadania pozwolenia zintegrowanego jest zobligowana do dostosowania instalacji do wymogów wynikających z konkluzji BAT, a instalację zaplanowano z uwzględnieniem tych Konkluzji.

Zatem stawiany zarzut roznoszenia odorów na kilometry od realizacji inwestycji jest nieuzasadniony i nie ma pokrycia ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Ad. 2. Odory jak wykazały przeprowadzone badania w Polsce w 2015 r. przyczyniają się do powstania wielu chorób w tym : depresji, znużenia, problemów oddechowych, nudności, podrażnienia oczu, podrażnienia gardła, alergii. Ponad połowa Polaków postrzega odór jako poważny problem i plasuje go wśród trzech największych zagrożeń dla zdrowia i życia.

Przyczyniają się do powstania to nie udowodnione, że są za nie odpowiedzialne w 100 %. Ponadto, aby do tego doszło musi być stała ekspozycja na te czynniki, jak wykazano w raporcie substancje odorotwórcze (amoniak, siarkowodór, merkaptany) przy zastosowanych systemach oczyszczania powietrza dochowują wartości odniesienia w powietrzu, a zatem nie przekraczają ustanowionych norm w powietrzu. Mając na względzie, że najbliższa zabudowa mieszkaniowa jest położona ok 400 do 700 m od miejsca planowanej inwestycji brak jest podstaw do twierdzenia, że funkcjonowanie biogazowni spowoduje choroby, o których mowa w punkcie powyżej. Gdyby w istocie tak było zarówno Sanepid jak i RDOŚ nie uzgodniły by planowanego zamierzenia. Dla inwestycji obydwie Organy współdziałające wydały uzgodnienia pozytywne.

Ad.3. Plaga insektów i gryzoni (w tym karaluchy, muchy, komary, szczury, myszy), które roznoszą choroby i wydają nieznosną dla człowieka woń. W biogazowni będą przetwarzane przeterminowane produkty spożywcze w tym: mięso, mleko, sery, owoce. Gryzoni i insektów nie jest w stanie powstrzymać żadna kurtyna.

W ramach zatwierdzenia zakładu biogazowni przez Powiatowego Lekarza Weterynarii (PLW) jako zakładu nadzorowanego przedkłada się obszerny wniosek, który zawiera procedury HACCP w nim między innymi uwzględniany jest program zabezpieczenia przed szkodnikami tzw. program DDD (deratyzacji, dezynsekcji i

dezynfekcji) dla zakładu, który podlega zatwierdzeniu przez PLW a potem jest to przedmiotem planowanych kontroli przez PLW.

Biogazownie w tym celu albo same mają uprawnienia z zakresu DDD lub najczęściej zlecają prowadzenie zabiegów DDD wyspecjalizowanym firmom. To właśnie nadzór weterynaryjny ma na celu bezpieczeństwo epizootyczne tego rodzaju Zakładów i bez właściwego programu zabezpieczenia przed szkodnikami. Zatem nie ma możliwości by biogazownia była dopuszczona do eksploatacji bez wyposażenia zakładu w klatki deratyzacyjne środki do zwalczania insektów oraz umowę z właściwym zakładem, który jest przeszkolony w zakresie zwalczania szkodników.

Ad. 4 Uciążliwy hałas, który będzie pochodził z ciągu technologicznego i urządzeń towarzyszących jak też w związku ze wzmożonym ruchem samochodów poruszających się po drogach krajowych i gminnych. Dodatkowo z samochodów będzie unosił się odór z surowców jak i wywożonego pofermentu.

Z przedstawionej analizy akustycznej (dla wszystkich planowanych etapów przedsięwzięcia) przedłożonej jako Załącznik nr 13 do raportu oś wynika, iż planowane przedsięwzięcie nie będzie powodowało przekroczenia norm wobec terenów objętych ochroną akustyczną.

W analizie wzięto pod uwagę wszystkie planowane źródła hałasu:

- punktowe źródła hałasu
- kubaturowe źródła hałasu
- liniowe źródła hałasu (transport)

i przeprowadzono modelowanie emisji hałasu dla wszystkich ww. źródeł. W żadnym z zakładanych etapów inwestycji nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych norm względem obiektów objętych zabudową akustyczną. Najbliżej położony obszar objęty ochroną akustyczną to zabudowa jednorodzinna.

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej obowiązują następujące normy hałasu:

- w godzinach 6⁰⁰-12⁰⁰ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym (L_{AeqD}) – 50 dB
- w godzinach 22⁰⁰-6⁰⁰ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy (L_{AeqN}) – 40 dB

W punkcie objętym ochroną akustyczną w wyniku modelowania uzyskano następujące poziomy hałas:

Wyniki obliczeń w punktach obserwacji

Oznaczenie	Lokalizacja	Obliczony równoważny poziom dźwięku w [dB]	
		Pora dnia norma 50 dB	Pora nocy norma 40 dB
Etap I P-5	Granica najbliższego terenu chronionego akustycznie	36,2	35,6
Etap II opcja I		36,9	35,7
Etap II opcja II		36,9	35,6

Zatem w żadnym z Etapów nie dochodzi do ponadnormatywnego hałasu planowanej inwestycji względem obszarów objętych ochroną akustyczną.

Jeżeli chodzi o transport surowców, w tym surowców uciążliwych zapachowo.

Podmioty gromadzą, określają i przewożą produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego bez nieuzasadnionej zwłoki, w warunkach, które zapobiegają powstaniu zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt na podstawie decyzji Powiatowego Lekarza Weterynarii.

Podmioty zapewniają, aby produktom ubocznym pochodzenia zwierzęcego i produktom pochodnym podczas przewozu towarzyszył dokument handlowy lub jeśli jest to wymagane świadectwo zdrowia.

Uboczne Produkty Zwierzęce i produkty pochodne muszą być gromadzone i przewożone w nowych zamkniętych opakowaniach lub zakrytych, zabezpieczonych przed wyciekami pojemnikach lub pojazdach.

Pojazdy, pojemniki oraz jakiegokolwiek sprzęt i elementy wyposażenia, które poddawane są wielokrotnemu użytkowi muszą:

- zostać wyczyszczone, wymyte i zdezynfekowane po każdym użyciu
- być utrzymywane w czystości
- być czyste i suche przed użyciem

Planowany transport będzie realizowany przy zachowaniu powyższych zasad co zapewni brak uciążliwości odorowej tego procesu.

Ad. 5 W powietrzu będą unosiły się szkodliwe pyły, substancje chemiczne (dwutlenek siarki, tlenki azotu, tlenek węgla, amoniak, benzen, ołów, siarkowodór) używane w procesie fermentacji, które mają znaczący negatywny wpływ na zdrowie i życie człowieka.

Z przedstawionej analizy wpływu inwestycji na jakość powietrza (dla wszystkich planowanych etapów przedsięwzięcia) przedłożonej jako Załącznik nr 14 do raportu oświadczenia o skutkach, wynika, iż instalacja będzie spełniała obowiązujące normy w zakresie w prowadzanych gazów i pyłów do powietrza, w tym gazów złośliwych takich jak: amoniak, siarkowodór oraz merkaptany (dla których obowiązują wartości odniesienia w powietrzu).

Dla wszystkich wymienionych w załączniku substancji przeprowadzono obliczenie wielkości emisji i dokonano modelowania wielkości emisji odnosząc jej wyniki do standardów jakości powietrza, a w przypadku takich substancji jak amoniak, siarkowodór i merkaptany dla określonych prawnie wartości odniesienia tych substancji w powietrzu.

Z analizy wyników wygenerowanych w programie Operat FB można stwierdzić, że określone dopuszczalne poziomy i wartości odniesienia dla emitowanych substancji zostaną dotrzymane.

Standardy emisyjne dla dwutlenku siarki oraz tlenków azotu zostaną dotrzymane od momentu rozpoczęcia eksploatacji instalacji.

Należy również zaznaczyć, że:

- dla pochodni założono prędkość wylotową spalin równą 0 m/s,
- zaniżono prędkość wylotową spalin z kominów kogeneratorów o mocy 0,499MW,
- emisje maksymalne (1h) z pochodni zostały znacznie zawyżone poprzez założenie zużycia gazu odpowiadającym nominalnej mocy pochodni,
- emisje maksymalne (1h) z kogeneratorów zostały zawyżone poprzez znaczne zawyżenie ilości spalonego gazu w ciągu 1 godziny,

- emisje roczne dla kogeneratorów oraz pochodni zostały zawyżone poprzez założenie, że kogeneratory pracują przez cały okres z maksymalną wydajnością. Jest to nieosiągalne wobec możliwości produkcyjnych biogazu w przedmiotowej instalacji,
- dla systemu oczyszczania powietrza z hali przyjęto najniższe zakresy skuteczności oczyszczania oraz wylot oczyszczonego powietrza bezpośrednio z filtra z węglem aktywnym, bez komina wynoszącego spaliny na większą wysokość - jest możliwość podwyższenia wylotu w postaci komina.

Powyższe założenia decydują o znacznym zawyżeniu zakładanych stężeń emisji w stosunku do prawdopodobnych emisji rzeczywistych. Pozwalają zatem z dużym marginesem bezpieczeństwa ocenić skalę potencjalnego oddziaływania instalacji na jakość powietrza atmosferycznego. Zatem nie ma uzasadnienia twierdzenie ze emisja tych gazów i pyłów będą miały negatywny wpływ na zdrowie i życie człowieka.

Ad. 6. Możliwa kumulacja odoru z fermy norek zlokalizowanej w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia.

Na wstępie należy podkreślić, że zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.) w **Raporcie OOS** prezentuje się informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, jednak wyłącznie tych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. Zgodnie z uzyskaną od Wójta Gminy Pawonków informacją z dnia 20 października 2021r. znak OŚ.6220.6.2021.AK – istniejąca w bezpośredniej zachodniej granicy przedsięwzięcia - ferma norek – została wybudowana bez decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jak wynika z ww. pisma na fermie odbywa się hodowla zwierząt w ilości nieprzekraczającej 43 DJP. Zgodnie *rozporządzeniem Rady Ministrów z 10.09.2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz.U. z 2019 poz. 1839) – współczynnik przeliczeniowy sztuk zwierząt na duże jednostki przeliczeniowe (DJP) dla norki wynosi - 0,0025. To oznacza, że przy obsadzie zwierząt określonej na 43 DJP – na fermie będzie hodowane 17 200 szt. zwierząt. W związku z tym, że dla przedsięwzięcia nie był sporządzany Raport i nie ma dostępnych żadnych pozwoleń określających korzystanie ww. fermy ze środowiska – niemożliwe jest dokonanie rzeczywistej oceny kumulacji oddziaływania inwestycji.

W oparciu o dane literaturowe można uznać, że potencjalne oddziaływanie fermy norek występuje w zakresie wód powierzchniowych i podziemnych, co związane z powstawaniem ścieków, a także wód opadowych i roztopowych. W związku z tym, że Lisowice nie są skanalizowane zakłada się, że ścieki socjalno-bytowe zbierane są do zbiornika bezodpływowego i następnie wywożone na oczyszczalnię, co eliminuje zagrożenia na wód. Ścieki technologiczne na fermach norek powstają w trakcie procesu przygotowania karmy oraz w wyniku płukania wanien i pojemników po karmie. Zakłada się, że ścieki te są również zbierane do zbiornika bezodpływowego i wywożone na oczyszczalnię. Hodowla norek zakłada trzymanie zwierząt w metalowych klatkach przeznaczonych tylko na jedno zwierzę. Klatki te ustawione są w zadaszonych pawilonach. Grunt pod klatkami, na który spadają odchody zwierząt oraz resztki jedzenia w prawidłowo eksploatowanej fermie powinien być zabezpieczony przynajmniej folią izolacyjną przysypaną piaskiem wymieszanym z wapnem. Obornik następnie miesza się ze słomą, aby zapobiec ewentualnemu powstawaniu odcieków. Zadaszenie pawilonu powinno uniemożliwić opadanie wód opadowych bezpośrednio na obornik i tym samym wyeliminować powstawanie odcieków z wód opadowych. Odchody zwierzęce powstałe z hodowli norek gromadzone powinny być na nieprzepuszczalnej płycie obornikowej

wyposażonej w kanały oraz zbiornik bezodpływowy na odcieki. Obornik gromadzony na przyzmach o wysokości maksymalnie 2 m przez okres maksymalnie 6 miesięcy stanowi nawóz i może być wykorzystywany do nawożenia gruntów ornych.

Ad.7. Brak drogi dojazdowej do biogazowni. Wbrew temu co mówią materiały, z którymi mogli się zapoznać składający petycję, wymogów nie spełnia droga gminna ul. Napłatki o szerokości 4 m. W jaki sposób będzie się tam odbywał ciężki transport? Właścicielami działek przylegających do ulicy Napłatki są osoby fizyczne. Wobec czego nie wchodzi w grę wywłaszczenie w celu poszerzenia drogi, bowiem biogazownia to nie cel publiczny czy społeczny.

W kwestii drogi dojazdowej Inwestor zadeklarował jej przebudowę, w celu dostosowania do możliwości transportu ciężarowego poprzez zaprojektowanie i wykonanie mijanek. Odległość między mijankami będzie zapewniała wzajemną widoczność i umożliwi swobodny ruch na odcinku ul. Napłatki prowadzącej do biogazowni. Droga zostanie dostosowana do warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie wynikających z obowiązujących przepisów w tym zakresie. Dla zapewnienia dostosowania drogi do odpowiednich warunków i aby dać gwarancję mieszkańcom, że przed przystąpieniem do użytkowania biogazowni warunek ten zostanie spełniony – proponuje się nałożenie tego obowiązku w warunkach środowiskowych określonych w decyzji środowiskowej. Należy w tym miejscu podkreślić fakt, że zgodnie z art. 76 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973) – wszystkie przedsięwzięcia, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach przed przystąpieniem do użytkowania wymagają przeprowadzenia kontroli Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. Inspektor podczas kontroli enumeratywnie sprawdza wykonanie każdego z nałożonych przez Wójta warunków. Wyłącznie spełnienie wszystkich obowiązków z decyzji środowiskowych daje gwarancję uzyskania pozwolenia na użytkowanie instalacji.

UWAGA Ważne dla mieszkańców:

Zgodnie z art. 76 ust. 1 Prawa ochrony środowiska - nowo zbudowany lub przebudowany obiekt budowlany, zespół obiektów lub instalacja **nie mogą być oddane do użytkowania, jeżeli nie spełniają wymagań ochrony środowiska**, o których mowa w ust. 2.

Według art. 76 ust. 2 Prawa ochrony środowiska. wymaganiami ochrony środowiska dla nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji są:

- 1) wykonanie wymaganych przepisami lub określonych w decyzjach administracyjnych środków technicznych chroniących środowisko;
- 2) zastosowanie odpowiednich rozwiązań technologicznych, wynikających z ustaw lub decyzji;
- 3) uzyskanie wymaganych decyzji określających zakres i warunki korzystania ze środowiska.

Ponadto, zgodnie z art. 365 ust. 2 Prawa ochrony Środowiska w odniesieniu do nowo zbudowanego lub przebudowanego obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji związanych z przedsięwzięciem zaliczonym do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, **wojewódzki inspektor ochrony środowiska wstrzyma, w drodze decyzji:**

- 1) oddanie do użytkowania, jeżeli nie spełniają one wymagań ochrony środowiska, o których mowa w art. 76;
- 2) użytkowanie w przypadku stwierdzenia niedotrzymywania wynikających z mocy prawa standardów emisyjnych albo określonych w pozwoleniu warunków emisji w okresie 30 dni od zakończenia rozruchu;
- 3) użytkowanie, jeżeli w ciągu 5 lat od oddania do użytkowania zostanie ujawnione, iż przy oddawaniu do użytkowania nie zostały spełnione wymagania ochrony środowiska, o których mowa w art. 76, i nie są one nadal spełnione, a inwestor nie dopełnił obowiązku poinformowania wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o fakcie oddawania do eksploatacji instalacji lub obiektów.

Ad.8 Budowa biogazowni w odległości 400 – 700 m od zabudowań mieszkalnych, a tak to ma miejsce w tym przypadku, przeczy zasadzie „Dobrego Sąsiedztwa”, o której mowa w art. 61 ust.1 ustawy z dnia 27.03.2003 o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, którą to Organ powinien naszym zdaniem brać pod uwagę. W przeciwnym wypadku budowa ta stanowi ewidentne naruszenie zasad współżycia społecznego. Łamie obowiązujący ład architektoniczny w tym regionie. W miejsce widoku lasu powstanie widok silosów, segregacji śmieci, ciężkiej linii technologicznej groźnej dla ludzi i środowiska.

W naszej ocenie zarzut nietrafiony z uwagi na fakt, że biogazownia ma powstać w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej fermy norek, a więc obiektu niemieszkalnego. Tak więc biorąc pod uwagę wspomnianą zasadę „dobrego sąsiedztwa” wybrana lokalizacja jest właściwa. Jest to teren już przekształcony, zmieniony antropogenicznie, tworzący już krajobraz przekształcony budowlami.

Należy wskazać, że w najbliższej okolicy istnieją już inne obiekty niemieszkalne:

- w odległości ok. 400 m w kierunku północno-zachodnim budynek gospodarczy, dalej budynek biurowy (siedziba firmy) oraz budynki przemysłowe (elektrociepłownia),
- w odległości ok. 500 m w kierunku północno-zachodnim budynki produkcyjne zwierząt hodowlanych, budynki przemysłowe (kotłownia), dalej budynek biurowy (siedziba firmy),

Faktycznie, w wyniku realizacji inwestycji biogazowni powstaną nowe obiekty budowlane (hala) i urządzenia, jednak celem najlepszego wkomponowania się obiektów w przestrzeń krajobrazu planuje się zastosowanie odpowiedniej kolorystyki obiektów (zielone). Należy też powiedzieć, że obiekty biogazowni kształtem zbliżone są do akceptowanej zabudowy rolniczej, zatem nie przewiduje się pogorszenia ładunku przestrzennego i warunków krajobrazowych omawianego obszaru w wyniku realizacji przedsięwzięcia.

Ad.9. Z materiałów jakie zaproponował inwestor wynika, iż nie rozwiązano problemu ochrony gruntu i wód gruntowych, w tym odprowadzania pofermentu – gnojowicy. Poferment - gnojowica, aby mogła stanowić nawóz dla rolników musi przejść długi proces certyfikacji.

Zarzut nie jest zgodny z materiałem jaki został przedstawiony w raporcie ooś w sposób bardzo szeroki na stronach 92-99. Wnioskodawca zamierza prowadzić proces odzysku R10 - „Obróbka na powierzchni ziemi przynosząca korzyści dla rolnictwa lub poprawę stanu środowiska” odpadów o kodzie 19 06 05, na co będzie musiał uzyskać odrębne zezwolenie na prowadzenie odzysku metodą R10. Proces przetwarzania odpadów objętych niniejszym wnioskiem będzie prowadzony zgodnie z warunkami wynikającymi z pkt III.8 załącznika do Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 20 stycznia 2015 r. w sprawie procesu odzysku R10 (Dz. U. poz. 132). Zatem Inwestor przewidział sposób postępowania z wytworzonym pofermentem. Opcją jest przeprowadzenie

procedury zmiany statusu pofermentu z odpadu na produkt nawozowy poprzez uzyskanie pozwolenia z Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Dzięki temu poferment może mieć status nawozu organicznego lub polepszacza gleby. Inwestor po realizacji przedsięwzięcia może rozważyć, czy chce uzyskać takie zezwolenie, nie jest ono bowiem obligatoryjne. Ponadto, aby było możliwe wykonanie jak to nazwano „certyfikacji”, konieczne jest posiadanie frakcji masy pofermentacyjnej, która może podlegać ocenie jakościowej przez instytuty biorące udział w tej procedurze. A zatem wszystkie biogazownie, aby móc rozpocząć proces certyfikacji na początku eksploatacji i tak muszą dysponować zezwoleniem na przetwarzanie odpadów w procesie R10.

Ad. 10. Nie wspominając już o fakcie, iż budowa biogazowni prowadzi do utraty wartości nieruchomości w związku z utrudnieniami jakie niesie dla życia i zdrowia tego typu obiekt. To również rażąco narusza zasady współżycia społecznego i wzmacnia poczucie niesprawiedliwości i bezsilności lokalnych mieszkańców i właścicieli terenów w obrębie działki 419/18, na której ma powstać ów obiekt.

Takie postępowania tym bardziej wzmacnia poczucie krzywdy biorąc pod uwagę fakt, iż do sejmiku złożono ustawę tzw. „ODOROWĄ”. Ustawa ta ma między innymi określić – ustalić minimalną odległość biogazowni od budynków mieszkalnych minimum 2500 m ! wobec powyższego Wójt Gminy powinien zachować najwyższą staranność, ostrożność i rozwagę przy podejmowaniu tak ważnej decyzji. Decyzja Wójta będzie bowiem wpływała na jakość życia obecnych i przyszłych pokoleń.

Należy podkreślić, że planowana inwestycja jest zgodna z obecnymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy dalej (MPZP), dla której opracowywana była prognoza oddziaływania na środowisko. Z prognozy tej nie wynikał Zakaz lokalizacji biogazowni oraz nie wykazano naruszenia ładu przestrzennego.

W kwestii sugerowanego widoku, po realizacji inwestycji zgodnie z obowiązującymi od 17.01.2022r. zapisami MPZP § 6. 1. pkt.3 litera b w brzmieniu:

„dopuszcza się realizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia podstawowego U, UC/PU, PU pod warunkiem realizacji od strony terenów oznaczonych symbolem przeznaczenia podstawowego MN i MNU zieleni izolacyjnej”.

W związku z powyższym Inwestor postąpi zgodnie z MPZP.

Co do zachowania stosownych odległości od miejsca realizacji inwestycji tego typu, kwestie te rozstrzyga Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 81) przywołane wcześniej w treści składanego raportu. Otóż Minister formułując powyższy przepis miał na celu określenie warunków realizacji budowli takich, które zapewniają wg. paragrafu 1 punkt 2:

- bezpieczeństwo konstrukcji;
- bezpieczeństwo pożarowe;
- bezpieczeństwo użytkowania;
- odpowiednie warunki higieniczne i zdrowotne oraz ochronę środowiska;
- ochronę przed hałasem i drganiami;
- oszczędność energii i odpowiednią izolacyjność cieplną przegród;
- odpowiednie warunki użytkowe;
- ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich;

- trwałość budowli;
- ochronę dóbr kultury.

Zgodnie z ww. Rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r.):

1) paragraf 6 ust. 4 odległości zamkniętych zbiorników na płynne odchody zwierzęce oraz zamkniętych zbiorników na produkty pofermentacyjne w postaci płynnej, mierzone od pokryw i wylotów wentylacyjnych, powinny wynosić co najmniej:

- 10 m od pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi na działkach sąsiednich, jednak nie mniej niż 15 m od otworów okiennych i drzwiowych w tych pomieszczeniach;
- 4 m od granicy działki sąsiedniej;
- 5 m od budynków magazynowych pasz i ziarna;
- 5 m od silosów na zboże i pasze;
- 5 m od silosów na kiszonki.

Warunki te są zatem spełnione przez inwestycję.

2) paragraf 7 ust. 1 odległości komór fermentacyjnych i zbiorników biogazu rolniczego powinny wynosić co najmniej:

- 20 m od pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi oraz od budynków inwentarskich;
- 20 m od budynków innych niż określone w pkt 1 niepowiązanych technologicznie z instalacją służącą do otrzymywania biogazu rolniczego;
- 5 m od granicy działki sąsiedniej;
- 15 m od komór fermentacyjnych i zbiorników biogazu rolniczego, będących elementem odrębnych instalacji służących do otrzymywania biogazu rolniczego;
- 15 m od silosów na zboże i pasze;
- 5 m od innych obiektów budowlanych niebędących budynkami.

Warunki te są zatem spełnione przez inwestycję.

Mając na uwadze powyższe rozporządzenie należy stwierdzić, że Inwestycja może zgodnie z prawem być zlokalizowana w miejscu wskazanym przez Inwestora bowiem zachowane są warunki odległości wynikających z ww. rozporządzenia.

Zatem zapewnienie odległości wskazanych obiektów od siedzib ludzkich oraz zapewnienie szczelności miejsc magazynowania masy pofermentacyjnej, zapewnia odpowiednie warunki higieniczne i zdrowotne oraz ochronę środowiska, ochronę przed hałasem i drganiami oraz ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich. Inwestycję zaplanowano w sposób zgodny z niniejszym rozporządzeniem zatem nie ma podstaw do stwierdzenia, że będzie wpływać na aspekty życia podnoszone w skargach mieszkańców.

Według stanu wiedzy sporządzających raport oś brak jest uregulowania w postaci ustawy czy też rozporządzenia kwestii uciążliwości odorowych o czym pisano szeroko w treści raportu (str. 70, 80 oraz 171) projektu takiej ustawy nie ma na publicznie dostępnych wykazach Ministerstwa Klimatu Środowiska: https://bip.mos.gov.pl/fileadmin/user_upload/bip/prawo/wykaz_prac_legislacyjnych/2022.05.20_Wykaz_prac_legislacyjnych_Ministra_Klimatu_i_Srodowiska.pdf oraz w bieżącym wykazie prac legislacyjnych na RCL.

O projekcie ustawy o minimalnej odległości dla planowanego przedsięwzięcia sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej, było swego czasu głośno.

Projekt tzw. ustawy odorowej na długo utkwiał później w gabinetach. Czy i kiedy wróci? Odpowiedź na to pytanie podał Ireneusz Zyska. Odnosząc się do interpelacji poselskiej wiceminister przypomniał, że projekt ustawy uzyskał wpis do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów 28 marca 2019 r. pod numerem UD504. Został poddany uzgodnieniom międzyresortowym, konsultacjom publicznym i opiniowaniu na przełomie marca i

kwietnia 2019 r. Otrzymał pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego. "Prace nad projektem wstrzymano ze względu na pandemię COVID-19 oraz zakończenie VIII kadencji Sejmu. W 2021 roku prace nad projektem wznowiono. Został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod nowym nr UD2. Aktualnie trwają ponowne uzgodnienia międzyresortowe. Po zakończeniu procesu uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie skierowany do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów, a następnie Radę Ministrów" - poinformował Zyska. Jak dodał, uzgodnienia prowadzone są przede wszystkim z ministerstwem rolnictwa, a ich celem jest "zapewnienie mieszkańcom wsi ochrony przed emisją odorów, z jednoczesnym określeniem warunków prowadzenia działalności rolniczej, w tym hodowli zwierząt".

Warto przypomnieć, że zgodnie z projektem przez planowane przedsięwzięcie sektora rolnictwa, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej, rozumie się zamierzenie realizacji przedsięwzięcia dotyczącego chowu lub hodowli zwierząt w liczbie:

- nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP)
- w liczbie mniejszej niż 210 DJP, jeżeli w odległości do 210 m od tego przedsięwzięcia zlokalizowane jest inne przedsięwzięcie, stanowiące chów lub hodowlę zwierząt, lub planowane jest takie przedsięwzięcie, a łączna liczba DJP dla tych przedsięwzięć osiągnie wartość nie mniejszą niż 210 DJP.

Minimalna odległość ma być wyznaczana tak:

- dla chowu lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP i nie większej niż 500 DJP minimalna odległość = DJP [m]
- dla chowu lub hodowli zwierząt w liczbie większej niż 500 DJP minimalna odległość = 500 [m]

Z uwagi na powyższe projekt ustawy nie dotyczy biogazowni rolniczych a jedynie chowu zwierząt, zatem sugerowane odległości wskazane w uwagach na piśmie nie mają swojego uzasadnienia w toczących się procedurach legislacyjnych.

Zarzuty z pisma nr 2 o tytule WNIOSEK PRZECIWKO BUDOWIE BIOGAZOWNI W LISOWICACH
(zawierający 8 punktów)

Ad. 1 . Prowadzone postępowanie w sprawie budowy biogazowni jest niezgodne z zapisami uchwały Nr XXXVI/265/2022 z dnia 17 stycznia 2022r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego w dniu 25 stycznia 2022r. pod pozycją 485.

Działka o nr 419/18 została w mpzp oznaczona symbolem 4PU. Wobec powyższego biorąc pod uwagę zapisy § 6 pkt 3 ppkt. a akapit 3, w związku z § 6 pkt 5 budowa biogazowni na tym terenie jest zakazana. W pkt 5 § 6 mpzp czytamy „zakazuje się lokalizacji zakładów stwarzających duże lub zwiększone ryzyko zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zagrożenie wystąpienia poważnych awarii”.

Do pierwszej części zarzutu powinien się odnieść Organ prowadzący postępowanie. Pełnomocnik inwestora nie ma wiedzy, czy Organ w toku prowadzonego postępowania informował organy współuzgadniające o uchwaleniu MPZP.

W kwestii drugiej części zarzutu należy podkreślić, że zarzut jest bezprzedmiotowy i całkowicie niezasadny. Zagadnienie zakładów stwarzających duże lub zwiększone ryzyko zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zagrożenie wystąpienia poważnych awarii – zostało bardzo szczegółowo uregulowane w przepisach prawa. Planowana do budowy instalacja nie zalicza się do przedsięwzięć, które mogą stworzyć ryzyko wystąpienia poważnych awarii przemysłowych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29

stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. poz. 138).

Niemniej jednak w sporządzonym Raporcie oos na stronach: 112 – 116 oraz 138, 151-152, 162, 169 szczegółowo opisano potencjalnie możliwe do wystąpienia awarie związane z eksploatacją instalacji.

W rozwinięciu powyższego zarzutu skarżący wskazują również na cyt: „... organ wydający decyzję powinien już na tym etapie mieć wgląd do projektu budowlanego, gdyż jest to jedyny dokument na podstawie, którego w przyszłości będzie można dokonać oceny prawidłowości wybudowanego obiektu z założeniami, a podstawie których organ administracji państwowej podjął swoją decyzję” co stoi w całkowitej sprzeczności z intencją instytucji decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i kolejnością postępowania administracyjnego dla przedsięwzięć określonych w rozporządzeniu. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest pierwszą decyzją w całym procesie inwestycyjnym. Należy zaznaczyć w tym miejscu, że decyzja środowiskowa wiąże wszystkie kolejne Organ wydające decyzje następcze: tj. decyzję o warunkach zabudowy, decyzję o pozwoleniu na budowę i zezwolenie na zbieranie/przetwarzanie odpadów. **Najważniejszym jednak gwarantem poprawnego wykonania inwestycji i warunkiem koniecznym do uzyskania pozwolenia na użytkowanie jest pozytywne przejście kontroli Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska, który będzie sprawdzał realizację wszystkich obowiązków wynikających z decyzji środowiskowej. Nałożone warunki środowiskowe będą wytyczną dla projektu budowlanego.** Tak więc przedkładanie gotowego projektu budowlanego na etapie decyzji środowiskowej nie ma ani logicznego, ani prawnego uzasadnienia.

Odnosząc się do zarzutu cyt: „**działka nr 419/18 w mpzp stanowi korytarz ekologiczny co również budzi nasze obawy co do możliwości budowy biogazowni częściowo na terenie korytarza ekologicznego**” należy wskazać, że załącznikiem nr 15 do Raportu oos była sporządzona Inwentaryzacja przyrodnicza, w której zagrożenia dla przebiegającego korytarza ekologicznego zostały opisane. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że zgodnie z załącznikiem graficznym (mapą) do MPZP, planowane korytarze migracyjne w planie opisane są na zielono, a działka objęta inwestycją znajduje się w konturze 4PU poza tą strefą.

Ad. 2. Nasze poważne wątpliwości budzi fakt, iż w Postanowieniu SANEPIDU Lubliniec i postanowieniu Marszałka Województwa Śląskiego widnieje zapis, iż dla tego terenu nie istnieje mpzp.

W tym miejscu Pełnomocnik Inwestora chciałby zwrócić uwagę, że uzgodnienia powyższych organów dokonywane są w oparciu o Raportu oos, który został sporządzony w lipcu 2021r., czyli w czasie, kiedy faktycznie dla działki nr419/18 obręb Lisowice nie był uchwalony MPZP. Na czas składania wniosku, jak wskazano w raporcie na podstawie zaświadczenia Wójta Gminy Pawonków z dnia 20.07.2021r. znak: GK.6727.116.2021 - działka nr 419/18, obręb Lisowice nie była objęta aktualnym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Zaświadczenie wskazywało również, że działka objęta jest Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Pawonków zatwierdzonego Uchwałą nr XXIII/151/2017 Rady Gminy Pawonków z dnia 28 lipca 2017r. i przeznaczona jest pod tereny przemysłowe i produkcyjno-usługowe o symbolu P1 oraz, że dla działki została wydana decyzja o warunkach zabudowy nr GK.6730.1.2012 r. z dnia 22.03.2012r.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (j. t. Dz. U. z 2022r. poz. 1029) – **orzekanie w kwestii zgodności inwestycji z MPZP należy do Wójta jako organ właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.**

Ad. 3. Błąd formalny wskazany przez Urząd Marszałkowski dotyczący opracowania dokumentacji hydrogeologicznej. Czy dla przedsięwzięcia opracowano dokumentację hydrogeologiczną.

Dla przedsięwzięcia nie była sporządzona dokumentacja hydrogeologiczna, ponieważ nie ma takiego obowiązku prawnego. Żaden przepis prawa nie nakłada na Inwestora obowiązku sporządzenia dokumentacji hydrogeologicznej do postępowania administracyjnego w sprawie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zarzut braku formalnego w tej kwestii jest bezpodstawny.

Ad. 4. W dokumentacji brak również informacji Powiatowego Lekarza Weterynarii co do kwestii zagrożenia epizootycznego.

Lekarz Weterynarii nie jest organem uprawnionym ani współdziałającym w toku postępowań w sprawie wydania decyzji środowiskowej wynika to wprost z przepisów ustawy. W przypadku biogazowni lekarz weterynarii wydaje swoją decyzję zatwierdzającą zakład nadzorowany w trybie rozporządzenie UE 1069/2009.

W instalacji nie będą przetwarzane produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego od zwierząt chorych (kategorii 1) czy też od zwierząt podejrzanych o chorobę (kategoria 2).

Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego klasyfikuje się w specjalnych kategoriach odzwierciedlających poziom zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt stwarzanego przez takie produkty, zgodnie z wykazami ustanowionymi w art. 8, 9 i 10 Rozporządzenia 1069/2009

1) Materiał kategorii 1 (w skrócie jest to materiał pochodzący od zwierząt chorych – padłe zwierzęta i ich części) – nie będzie używany w biogazowni

Materiał kategorii 1 obejmuje następujące produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z art. 8 R 1069/2009

Usuwanie i stosowanie materiału kategorii 1

Materiał kategorii 1

a) jest usuwany jako odpady **w drodze spalania:**

(i) bezpośrednio, bez uprzedniego przetwarzania; lub

(ii) po przetworzeniu, **w drodze sterylizacji ciśnieniowej**, jeśli właściwy organ tego wymaga,

2. Materiał kategorii 2 (padłe zwierzęta i ich części pochodzące od innych zwierząt niż chore lub zwierząt podejrzanych) – nie będzie używany w biogazowni

Materiał kategorii 2 obejmuje następujące produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z art. 9 R 1069/2009:

Usuwanie i stosowanie materiału kategorii 2

a) jest usuwany jako odpady **w drodze spalania:**

(i) bezpośrednio, bez uprzedniego przetwarzania; lub

(ii) **po przetworzeniu w drodze sterylizacji ciśnieniowej**, jeśli właściwy organ tego wymaga,

e) jest kompostowany lub przekształcany w biogaz:

(i) **w następstwie przetworzenia w drodze sterylizacji ciśnieniowej i trwałego oznaczenia materiału wynikowego; lub**

(ii) w następstwie przetworzenia lub bez przetworzenia, w przypadku obornika, przewodu pokarmowego i jego treści, mleka, produktów na bazie mleka i siary, jaj i produktów jajecznych, jeżeli właściwy organ uznał, że nie stwarzają one ryzyka dla rozprzestrzeniania poważnej choroby zakaźnej;

3) Materiał kategorii 3

Materiał kategorii 3 obejmuje następujące produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego, zgodnie z art. 10 R 1069/2009 – **przewidziany do przetwarzania w biogazowni**

Stosowanie materiału kategorii 3 (opisano szczegółowo na stronie 50,51,52 raportu ooś)

Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego kategorii 3 przewidziane do stosowania w instalacji zostały zdefiniowane i enumeratywnie wymienione w art. 10 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego I Rady (WE) nr 1069/2009. W chwili zastosowania w instalacji UPPZ kategorii 3 zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego I Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego - Dz. U. L 300 z 14.11.2009) instalacja wymaga zatwierdzenia tzw. działalności nadzorowanej od odpowiedniego terytorialnie Powiatowego Lekarza Weterynarii (dalej PLW). Rolą PLW jest zatwierdzenie działalności poprzez określenie warunków przetwarzania zgodnych z Załącznikiem V do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego 142/2011, które określa między innymi szczegółowe wymagania dla instalacji w zakresie prowadzenia procesu pasteryzacji UPPZ stanowiącego kategorię 3. Każdy podmiot, który zmierza stosować do procesu produkcji biogazu uboczne produkty pochodzenia zwierzęcego (UPPZ), na podstawie art. 24 Rozporządzenia nr 1069/2009 jest zobowiązany na 30 dni przed rozpoczęciem działalności złożyć wniosek o zatwierdzenie działalności nadzorowanej do odpowiedniego terytorialnie Powiatowego Lekarza Weterynarii. Przez rozpoczęcie działalności należy rozumieć wprowadzenie do instalacji biogazowej UPPZ. Po złożeniu wniosku o zatwierdzenie do Powiatowego Lekarza Weterynarii przeprowadzana zostaje kontrola wstępna w celu określenia czy dana instalacja spełnia wszystkie wymagania formalne i techniczne (opisane w rozporządzeniach nr 1069/2009 i 142/2011 r.) umożliwiające nadanie numeru weterynaryjnego i zatwierdzenie działalności. Prawidłowo zaprojektowana instalacja musi posiadać odpowiednie wyposażenie techniczne w przypadku stosowania UPPZ kat. 3 jest to pasteryzator, a na podstawie art. 29 Rozporządzenia nr 1069/2009 opracowane i wdrożone procedury HACCP uwzględniające krytyczne punkty kontroli dla prowadzonego procesu. Tak zatwierdzony zakład podlega systematycznym kontrolom PLW, w ramach, których sprawdzane jest czy warunki prowadzenia procesu są prawidłowe, czy są prowadzone zapisy z rejestracji krytycznych punktów kontroli np. minimalna temperatura w procesie pasteryzacji, PLW w ramach kontroli pobiera też tzw. próby urzędowe np. pofermentu w celu określenia czy proces przetwarzania był prawidłowy.

Ad. 5. Usytuowanie biogazowni wobec kierunku wiatrów. (...) od strony wschodniej nie istnieją naturalne pasy zieleni wysokopiennej chroniącej nas przed potencjalnym odorem

W załączniku do Raportu OOS pt. „Analiza wpływu inwestycji na jakość powietrza” przedstawiono dane meteorologiczne przedstawiające różę wiatrów dla najbliższej stacji meteorologicznej położonej od planowanego przedsięwzięcia. Dla Lisowic jest to stacja w Częstochowie, oddalona od terenu inwestycji o około 38 km. Jak wynika z obserwacji meteorologicznych, najwięcej wiatrów wieje z kierunku południowo-zachodniego. Najmniej wiatrów wieje z kierunku północnego, przeważają wiatry o niskich prędkościach.

Odpowiedź na zarzut dotyczący odoru i ochrony przed potencjalnym odorem zawarto w punkcie 1 i 10 w części odnoszącej się do zarzutów z pisma 1.

Ad. 6. Brak drogi dojazdowej.

Odpowiedź na ten zarzut zawarto w punkcie 7 części I niniejszej odpowiedzi.

Ad. 7. Prowadzenie postępowania przez Urząd Gminy, w tym w pierwszej kolejności ustalenie mpzp dla działki 419/18, w naszej ocenie powinno być oparte na podstawie wytycznych w Decyzji nr 1/2012 o warunkach zabudowy z dnia 22.03.2012r. nr GK.670.1.2012, w szczególności z uwagi na fakt, iż decyzja była wydana dla technicznie innego przedsięwzięcia, czytamy w niej „niniejsza decyzja uprawnia Inwestora do ubiegania się o pozwolenie na budowę dla określonego zamierzenia budowlanego”.

W ocenie Inwestora odniesienie się do powyższego zarzut w całości leży w kompetencji Urzędu Gminy. Inwestor nie może wypowiadać się co do sposobu prowadzenia postępowania i powiązania go z warunkami innej decyzji o warunkach zabudowy.

Ad. 8. Postępowanie w przedmiocie budowy biogazowni narusza też normy art. 28 Kodeksu Postępowania Administracyjnego oraz art. 74 ust. 3a pkt 2 i 3 uoś.

Skarżący chyba niewystarczająco uważnie zapoznał się z treścią przytoczonych przepisów. Kwestia określania Stron postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz sposób powiadamiania stron o toczącym się postępowaniu zostały bardzo precyzyjnie określone w art. 74 ust. 3 a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247).

„Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;**
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub**
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem”.**

W toczącym się postępowaniu Organ właściwie określił strony postępowania, zgodnie z pkt 1) przyjmując za strony wszystkich właścicieli nieruchomości w obszarze 100m od granic terenu objętego inwestycją. W prowadzonym postępowaniu nie mają zastosowania pkt 2) i 3) – bo jak wykazano w raporcie na podstawie przeprowadzonych modelowań, zarówno w zakresie emisji do powietrza jak i emisji hałasu, poza granicami działki objętej inwestycją nie zostaną przekroczone standardy jakości środowiska, a na działkach znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, nie będzie konieczności wprowadzania ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Organ też prawidłowo zawiadomił Strony o toczącym się postępowaniu. Bowiem w przypadku, gdy stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest więcej niż 10 (jak w tym postępowaniu) organ informuje strony o swoich czynnościach w drodze obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej (na podstawie art. 74 ust. 3 ustawy z 3.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247) oraz art. 49 ustawy z 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Ww. przepisy mają podstawowe znaczenie, jeżeli chodzi o zastosowanie trybu powiadamiania stron o wszystkich czynnościach organu w prowadzonym postępowaniu. Przepis art. 49 k.p.a. nie nakłada obowiązku dokonania indywidualnego powiadomienia stron.

Pełnomocnik Inwestora chciałaby jeszcze zwrócić uwagę na fakt, że przywołany w rozwinięciu zarzutu Wyrok NSA dotyczy innego stanu prawnego niż ten, w którym toczy się postępowanie. Wyrok ten bowiem pochodzi z okresu przed zmianą art. 74 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, kiedy doprecyzowano wykaz stron w postępowaniu ooś.

Ad. 1. Planowane przedsięwzięcie, jako biogazownia nierolnicza, nastawiona jest w głównej mierze na proces przetwarzania odpadów pochodzenia zwierzęcego tzw. UPPZ tj. odpadów określonych w zał. IX do dyrektywy RED-II, budzi obawy związane z wprowadzaniem na teren naszej wsi niepożądanych odpadów stwarzających bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia mieszkańców. W skrócie – Import odpadów na terenie wsi Lisowice.

Wykaz substratów/odpadów przewidzianych do przetwarzania w projektowanej biogazowni w Lisowicach został bardzo precyzyjnie określony w Raporcie OOS - w tabeli nr 10. Tabela ta również określa ilości przewidziane do przetwarzania. Żadne z tych odpadów nie są zaliczane do odpadów niebezpiecznych. Nieprawdą jest, że biogazownia będzie w głównej mierze przetwarzała odpady pochodzenia zwierzęcego. NAJWAŻNIEJSZE należy zaznaczyć, że do zakładu nie będzie trafiać padlina!. Padłe zwierzęta stanowią materiał kategorii I według art. 8 zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego (UPPZ), nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) oraz ROZPORZĄDZENIEM KOMISJI (UE) NR 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (dalej rozporządzenie 1069/2009). Inwestor nie zakłada przetwarzania UPPZ kategorii I (padliny) w swoim zakładzie.

Najważniejszą jednak kwestią przy odpowiedzi na to pytanie jest wyjaśnienie, że planowany proces przetwarzania odpadów w biogazowni nie wiąże się z IMPORTEM odpadów. Zgodnie z definicją - import oznacza przywóz towarów, usług lub kapitału z zagranicy w celu wykorzystania ich na rynku wewnętrznym. Innymi słowy jest to zakup towarów i usług produkowanych za granicą lub prościej: przywóz czegoś spoza granic obszaru celnego. W związku z tym, nie możemy mówić o imporcie odpadów w kontekście eksploatacji projektowanej biogazowni bo wprowadza to nieprawdziwy, budzący niepokój kontekst.

Wszystkie przetwarzane odpady w biogazowni w Lisowicach będą pochodziły wyłącznie z Zakładów krajowych, głównie lokalnych, bowiem transport odpadów na duże odległości jest zwyczajnie nieuzasadniony ekonomicznie.

Ad. 2. Stwierdzenie w raporcie o optymalnej lokalizacji z uwagi na odległość od zabudowy mieszkaniowej nie mają odzwierciedlenia w rzeczywistości oraz nie zostało potwierdzone badaniami opartymi o wytyczne zawarte w normach dotyczących pomiarów i szacowania narażenia na zapach oraz skutków takiego narażenia. Wójt jako organ wydający DUŚ powinien zażądać dokonanie takiej opinii uwzględniającej rzeczywiste warunki lokalizacyjne tj. topografie, otoczenie, różę wiatrów (wiatrogram).

Zarzut nieprawdziwy. Gdyby skarżący zapoznał się z treścią sporządzonego Raportu OOS oraz załącznikami formalnymi do Raportu nie stawiał by takich zarzutów. Wszystkie obliczenia zaprezentowane w sporządzonych dokumentach zostały wykonane w oparciu o obowiązujące normy i w licencjonowanych specjalistycznych programach.

Obliczenia emisji do powietrza wraz z modelowaniem zostały sporządzone:

- na podstawie rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu, zgodnie z referencyjnymi metodykami modelowania poziomów substancji w powietrzu określonymi w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87) w licencjonowanym programie: Pakiet "OPERAT FB" v. 8.5.6/2021 r. - oprogramowanie do modelowania rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym dla źródeł istniejących i projektowanych, stosujące metodykę obliczeń zawartą w rozporządzeniu M.Ś. w sprawie wartości odniesienia niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. 16/10). Pakiet posiada atest Instytutu Ochrony Środowiska - pismo znak BA/147/96.Opracowanie: mgr inż. Ryszard Samoć www.proeko-rs.plUżytkownik programu: BIO-INDUSTRY Paweł Karwat, licencja: 1003/OW/19;

- na podstawie „Wskaźników emisji zanieczyszczeń ze spalania paliw dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej do 5 MW, zastosowane do automatycznego wyliczenia emisji w raporcie do Krajowej bazy za 2020 r.”, KOBiZE, Warszawa, luty 2021. Adres strony internetowej:

https://krajowabaza.kobize.pl/docs/MATERIAL_wskazniki_male_kotly_2020.pdf

- na podstawie Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiających konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (notyfikowana jako dokument nr C (2018) 5070) – w zakresie substancji złośliwych,

- na podstawie obowiązującego tła substancji w powietrzu, na działce objętej inwestycją – wskazanego przez Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Katowicach,

- w oparciu o różę wiatrów i warunki meteorologiczne udostępnione przez stację meteorologiczną w Częstochowie,

- do określenia poziomu mocy akustycznej dla wszystkich źródeł hałasu na terenie zakładu, wykorzystano narzędzie kalkulacyjne dostępne w programie LEQ Professional 2019 ver. 6-2019 dla Windows, którego metodyka zgodna jest z normą PN-ISO 9613-2.

Ad. 3. Brak określenia tzw. strefy buforowej rozumianej jako powierzchnia, która poprzez swoją granicę powinna zachować dystans (bezpieczną odległość) pomiędzy obszarem, który chcemy chronić (zabudowa mieszkaniowa, skupiska ludzkie, tereny rekreacyjne) a lokalizacją przedsięwzięcia, którego funkcjonowanie może wiązać się z ryzykiem powstawania uciążliwości zapachowej.

Z obecnie obowiązujących przepisów prawa nie wynika konieczność przedstawiania tzw. strefy buforowej. Nawet nie ma takiej legalnej definicji w przepisach związanych z ochroną środowiska. Należy przy tym zaznaczyć, że na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy (dalej MPZP) sporządza się prognozę o oddziaływania na środowisko dla planowanych funkcji terenu określonych w MPZP. Gdyby z planowanych w MPZP funkcji konieczne było utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania lub „strefy buforowej” powinno to zostać określone w MPZP, a nie ustanowiono żadnych ograniczeń dla tego terenu przy planowanej funkcji tego terenu. Tak jak opisano to w punkcie powyżej Ad.2 w toku wyliczeń zakresu emisji do powietrza jak również emisji hałasu nie stwierdzono przekroczeń substancji (w tym gazów i pyłów do powietrza, w tym gazów uciążliwych zapachowo tj. amoniaku, siarkowodoru i merkaptanów) jak również nie stwierdzono przekroczeń dla emisji hałasu wobec miejsc objętych ochroną akustyczną wynikających z aktualnej zabudowy terenu jak również planowanej w MPZP. Zatem stawiany zarzut jest bezpodstawny.

Ad. 4. Przejeżdżające 6 dni w tygodniu ulicami naszej wsi pojazdy przewożące ok. 250 t odpadów dziennie, oprócz spowodowania nadmiernego ruchu będą również źródłem roznoszących się insektów i odorów (szczególnie w okresie letnim).

Jeżeli chodzi o transport surowców w tym surowców uciążliwych zapachowo, warunki przewozu takich substratów wynikają wprost zarówno z przepisów prawa i mówią one o następujących obostrzeniach w stosunku do ich transportu.

Podmioty gromadzą, określają i przewożą produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego bez nieuzasadnionej zwłoki, w warunkach, które zapobiegają powstaniu zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt na podstawie decyzji Powiatowego Lekarza Weterynarii.

Podmioty zapewniają, aby produktom ubocznym pochodzenia zwierzęcego i produktom pochodnym podczas przewozu towarzyszył dokument handlowy lub, jeśli jest to wymagane, świadectwo zdrowia.

Uboczne Produkty Zwierzęce i produkty pochodne muszą być gromadzone i przewożone w nowych zamkniętych opakowaniach lub zakrytych, zabezpieczonych przed wyciekami pojemnikach lub pojazdach.

Pojazdy, pojemniki oraz jakiegokolwiek sprzęt i elementy wyposażenia, które poddawane są wielokrotnemu użytkowi muszą:

- zostać wyczyszczone, wymyte i zdezynfekowane po każdym użyciu
- być utrzymywane w czystości
- być czyste i suche przed użyciem

Planowany transport będzie realizowany przy zachowaniu powyższych zasad co zapewni brak uciążliwości odorowej tego procesu.

Ad. 5. Brak w przedstawionym Raporcie bilansu energetycznego, który mógłby wykazać dużą energochłonność instalacji w szczególności w procesie pasteryzacji odpadów w okresie zimowym. Raport nie przewidywał możliwego stanu tzw. permanentnej awarii urządzeń do pasteryzacji co w konsekwencji może spowodować wydostawanie się poza instalację organizmów chorobotwórczych. Wiele wskazuje na to, iż ujemny bilans energetyczny będzie asumptem do tworzenia się ww. awarii skutkujących ogromnym wzrostem zagrożenia.

Podnoszony Zarzut jest nie prawdziwy. W raporcie i w załącznikach do raportu przedstawiono bilanse zużycia energii. W raporcie szczegółowo przedstawiono to na stronie 112 raportu ooś cyt.:

„e) Informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu:

Biogazownie mają tą przewagę, że dzięki produkcji energii z biogazu w silnikach kogeneracyjnych, mogą równolegle wytwarzać energię i ciepło. Wytworzona energia może być odsprzedawana lub zużywana na potrzeby własne, a nadwyżki jej mogą być sprzedawane do zewnętrznych podmiotów. W tabeli poniżej przedstawiono informację o zapotrzebowaniu energetycznym instalacji dla każdego etapu inwestycji, są to wartości obliczone na podstawie przyjętej technologii, natomiast ich zaokrąglone wielkości zostały przedstawione w bilansach masowych dla inwestycji, które stanowią Załączniki nr 9 – 11 do raportu ooś.

Etap i rodzaj instalacji	Medium	Doba	Miesiąc	Rok
	-	[MWh]	[MWh]	[MWh]
Etap I - kogeneracja 1 MW	energia elektryczna	8,7	263,5	3162,4
	energia cieplna	13,7	416,1	4993,5
	woda do procesu	21,0	638,8	7665,0
Etap I Opcja 1 - kogeneracja 2 MW	energia elektryczna	12,7	387,6	4651,6
	energia cieplna	22,6	686,3	8235,0
	woda do procesu	42,0	1277,5	15330,0
Etap 2 Opcja 2 - kogeneracja 1 MW + biometan 1 MW	energia elektryczna	16,8	509,5	6114,5
	energia cieplna	22,6	686,3	8235,0
	woda do procesu	42,0	1277,5	15330,0

Tabela 23 Zapotrzebowanie energetyczne instalacji dla każdego Etapu realizacji przedsięwzięcia

Nie prawdą jest, że higienizatory się ustawicznie psują, w ramach przedsięwzięcia planuje się docelowo montaż nowych sprawnych 6 urządzeń tego typu, więc nawet jeśli dojdzie do awarii jednego czy dwóch, to nadal inwestor będzie dysponował innymi urządzeniami, umożliwiającymi mu przeprowadzenie pasteryzacji. Urządzenia te bowiem mogą pracować naprzemiennie. Jeżeli któreś z urządzeń zepsuje się to na czas jego naprawy ilość substratu jaki będzie należało przetworzyć w pasteryzatorze zostanie ograniczona do aktualnej mocy przetwórczej.

Należy przy tym zauważyć, że produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego nie będą jedynym substratem do przetwarzania w biogazowni, zatem w okresie przestoju higienizatorów biogazownia może wykorzystywać inne surowce, które nie wymagają higienizacji.

Na terenie zakładu nie dojdzie do tzw. ujemnego bilansu energetycznego, bowiem produkcja ciepła własnego w zakładzie w procesie kogeneracji w obydwu Etapach inwestycji jest wystarczająca dla pokrycia zapotrzebowania energetycznego wszystkich urządzeń a szczególności komór fermentacyjnych oraz linii higienizacji.

Ad. 6. W mojej opinii przedstawiona ocena ryzyka związana z eksploatacją ww. instalacji jest niekompletna, nie zidentyfikowała wielu możliwych do wystąpienia zagrożeń.

Odnosząc się do powyższego zarzutu przede wszystkim należy podkreślić, że planowana do budowy biogazownia **nie zalicza się do przedsięwzięć, które mogą stworzyć ryzyko wystąpienia poważnych awarii przemysłowych.** Instalacje, które mogą stworzyć ryzyko wystąpienia poważnych awarii przemysłowych zostały wskazane wprost w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. poz. 138).

Niemniej jednak w sporządzonym Raporcie - kwestia ryzyka została poruszona w treści Raportu kilkakrotnie, w różnych częściach dokumentu, np.:

- na str. 112 cały podrozdział o tytule „Ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu”.

Niestety Inwestor nie może się szerzej odnieść do zarzutu – ponieważ zarzut jest nieprecyzyjny i autor nie sprecyzował jakie inne niż te opisane w Raporcie zagrożenia instalacja, w jego ocenie, może powodować.

Ad. 7. Duże wątpliwości budzi efektywność instalacji antyodorowej, która będzie musiała neutralizować zapachy i nie dopuszczać do ich wydostanie się poza obiekty instalacji szczególnie w czasie notorycznie występujących awarii systemów pasteryzacyjnych. Moje zadanie jest oparte na doświadczeniu pracy w zakładzie uboju i obróbki mięsa wyposażonego w tego typu instalację.

Planowany system oczyszczania powietrza został dobrany na podstawie zakładanych bardzo dużych stężeń substancji złoonych w powietrzu, właśnie jak dla wyspecjalizowanych zakładów przetwarzania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego. Przewidziano trzystopniowy system oczyszczania powietrza, który jest zgodny z najlepszymi dostępnymi technikami dla tej branży tj. Decyzją Wykonawczą Komisji (UE) 2018/1147 z dnia 10 sierpnia 2018 r., którą ustanowiono konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do przetwarzania odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 5070) (co szczegółowo opisano w załączniku nr 16 do raportu o.o.). Należy przy tym zauważyć że zarówno w etapie I pierwszym jak i drugim zaplanowano pełną wydajność instalacji systemu oczyszczania powietrza. System oczyszczania jest bardzo skuteczny w stosunku do odorantów bowiem polega na oczyszczaniu w scrubberze chemicznym, gdzie ilość reagentów jest dozowana w zależności od stężenia wlotowego substancji złoonych. Zatem nie istnieje obawa, że system oczyszczania nie zareaguje na zwiększony ładunek zanieczyszczeń powstałych np. na skutek awarii, w takim wypadku zostanie zużyte więcej reagentów w celu zneutralizowania odorantów. Poza tym po oczyszczaniu na scrubberze chemicznym, powietrze przechodzi na kolejny poziom oczyszczania na filtrze węglowym. Tak zbudowany system oczyszczania zapewnia wysoką skuteczność układu oczyszczania niezależnie od ładunków odorantów na wejściu do systemu. Poza tym zgodnie z obecnymi wymogami prawa na wylocie z systemu oczyszczania powietrza będą przeprowadzane pomiary rzeczywiste w celu określenia skuteczności systemu oczyszczania oraz dotrzymywania wartości progowych określonych wyżej opisanymi Konkluzjami BAT.

Ad. 8. Obawy związane z emisją odorów budzi konieczność magazynowania kilkuset tysięcy ton odpadów pofermentacyjnych, które pomimo ich osłonięcia będą również źródłem emisji gazów i odorów.

Zarzut nieprawdziwy - odpad w postaci wytworzonej masy pofermentacyjnej będzie magazynowany w szczelnych zbiornikach magazynowych, przykrytych gazoszczelnymi membranami. Przy zbiornikach magazynowych przewidziano punkt załadunkowy pofermentu do autocystern. Punkt, ten zostanie wykonany jako szczelny, zaprojektowany ze spadkiem do kratki przechwytyjącej odcieki, które następnie zostaną odprowadzone ponownie do zbiorników magazynowych. Stanowisko zostanie wyposażone w pompę o wydajności umożliwiającej tankowanie ok. 4 szt. cystern w ciągu godziny.

Ad. 9. Budzi wiele obaw mieszkańców Lisowic (moją również) osoba inwestora, który w wielu miejscach zainstalował zakładu przerobu odpadów niebezpiecznych, a ich eksploatacji sprzeciwiają się mieszkańcy terenów sąsiadujących gdyż mają do czynienia z tzw. zatrutowaniem środowiska.

oraz

Ad. 10. Po dokonaniu kwerendy materiałów dostępnych w necie- Mała jest wiarygodność biznesowa inwestora, który nie jest nawet właścicielem nieruchomości, na której planowana jest instalacja przetwarzania odpadów biologicznych. Są informacje o licznych pożarach i wpływu źle eksploatowanych instalacji.

W związku z tym, że zarzut 9 i 10 dotyczą osoby Inwestora – poniżej wspólna odpowiedź:

Inwestor Pan Adam Bisztyga poza działalnością gospodarczą w firmie TAPO Serwis, w ramach której planuje inwestycję w Lisowicach - pełni również funkcje prezesa w spółce BM Recykling Sp z o.o. z siedzibą w

Andrychowie. Spółka BM Recykling w Siemianowicach Śląskich od wielu lat prowadzi instalację do produkcji paliw alternatywnych oraz zajmuje się zagospodarowaniem zmieszanych odpadów komunalnych wytwarzanych głównie w gospodarstwach domowych. Zakład ten spełnia wszystkie aktualne standardy związane z zabezpieczeniami p.poż. Procesy przetwarzania oraz magazynowania odpadów są również dostosowane do bardzo wysokich wymagań stawianych przez obecne przepisy środowiskowe.

Zarzuty związane z uciążliwością odorową wielokrotnie były podnoszone w mieście Siemianowice Śląskie. Spowodowało to liczne kontrole (w tym niezapowiedziane) Urzędu Miejskiego oraz Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, straży pożarnej i straży miejskiej. Kontrole wielokrotnie wykazywały, że procesy przeprowadzane w BM Recykling Sp. z o. o. nie generują emisji odorów poza obręb zakładu, co potwierdzono wielokrotnie w protokołach z kontroli w/w organów.

W kwietniu 2018 roku na terenie firmy doszło do pożaru. Pożar był wywołany podpaleniem odpadów przeznaczonych do produkcji paliwa alternatywnego. Fakt podpalenia został potwierdzony przez straż pożarną i niezależnych ekspertów, jednak sprawców nie ustalono i tym samym postępowanie w tej sprawie zostało przez prokuraturę umorzone. Nie stwierdzono w śledztwie, aby w efekcie rozprzestrzeniania się ognia doszło do narażenia na niebezpieczeństwo zdrowia i życia wielu osób. Jak wynika z przeprowadzonych pomiarów jednostki ratownictwa chemicznego w tamtym czasie nie doszło do przekroczeń norm jakości powietrza. Należy również zaznaczyć, że odpady, które uległy spaleniowi miały dla Spółki realną wartość ekonomiczną, po ich przetworzeniu na paliwo alternatywne zostałyby sprzedane jako paliwo zastępcze do cementowni, a w wyniku pożaru zostały wywiezione na składowisko, gdzie spółka poniosła znacznie wyższe koszty za ich utylizację. Następstwem powyższego zdarzenia był szereg przeprowadzonych kontroli na terenie Zakładu oraz cofnięcie przez Marszałka Województwa Śląskiego pozwolenia zintegrowanego. Obecnie sprawa jest rozpatrywana przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie. Tenże Sąd wydał również decyzję o wstrzymaniu wykonania ww. decyzji. Należy zatem podkreślić, że Spółka ma uregulowany stan prawny, posiadając niezbędne pozwolenia i decyzje na prowadzenie swojej działalności, w tym wydane przez Marszałka Województwa Śląskiego oraz Prezydenta Miasta Siemianowice Śląskie.

Ad. 11. Po ewentualnym wybudowaniu ww. instalacji nastąpi gwałtowny spadek wartości nieruchomości się w Lisowicach, co spowoduje odpływ mieszkańców i biznesu, który będzie miał wpływ na finanse gminy. Można się liczyć z żądaniami odszkodowań za poniesioną szkodę od gminy (zgodnie z art. 36 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym).

W stosunku do tego zarzutu odpowiedzi udzielono w punkcie 10 (strony 8 do 10 niniejszego pisma).

Należy ponownie podkreślić, że planowana inwestycja jest zgodna z obecnymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy dalej (MPZP), dla której opracowywana była prognoza oddziaływania na środowisko. Z prognozy tej nie wynikał Zakaz lokalizacji biogazowni oraz nie wykazano naruszenia ładu przestrzennego.

W kwestii sugerowanej utraty wartości nieruchomości, po realizacji inwestycji zgodnie z obowiązującymi od 17.01.2022r. zapisami MPZP § 6. 1. pkt.3 litera b w brzmieniu:

„dopuszcza się realizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia podstawowego U, UC/PU, PU pod warunkiem realizacji od strony terenów oznaczonych symbolem przeznaczenia podstawowego MN i MNU zieleni izolacyjnej”.

W zawiązku z powyższym Inwestor postąpi zgodnie z MPZP.

Co do zachowania stosownych odległości od miejsca realizacji inwestycji tego typu, kwestie te rozstrzyga Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 81) przywołane wcześniej w treści składanego raportu. Otóż Minister formułując powyższy przepis miał na celu określenie warunków realizacji budowli, takich które zapewniają wg, paragrafu 1 punkt 2:

- bezpieczeństwo konstrukcji;
- bezpieczeństwo pożarowe;
- bezpieczeństwo użytkowania;
- odpowiednie warunki higieniczne i zdrowotne oraz ochronę środowiska;
- ochronę przed hałasem i drganiami;
- oszczędność energii i odpowiednią izolacyjność cieplną przegród;
- odpowiednie warunki użytkowe;
- ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich;
- trwałość budowli;
- ochronę dóbr kultury.

Inwestycja jak opisano to szczegółowo w punkcie 1 na odpowiedź do skargi 1, będzie spełniać wymagania tego rozporządzenia więc nie można stwierdzić, że będzie dochodziło do utraty wartości nieruchomości w rejonie inwestycji, tym bardziej że bezpośrednie otoczenie inwestycji stanowią ferma norek oraz pola uprawne, a rolnicze wykorzystanie terenów przylegających do inwestycji wynika z MPZP Gminy. Zatem zarzut ten nie jest zasadny.

Zarzuty z pisma nr 4 od Radnego Rady Miejskiej w Lublińcu, Łukasza Mikulskiego (zawierający 2 punkty)

Ad. 1. Oddziaływanie na gminę Lubieniec.

Działka, na której jest planowana inwestycja jest w odległości ok. 2,5 km od granic gminy Lubieniec. Nie przesądzając, czy planowana inwestycja będzie powodować powstawanie substancji złośliwych, uważam, że nie można wykluczyć takiej możliwości, co czyni zrozumiałym obawy mieszkańców gminy Lubieniec. Jak wiadomo zapachy nie znają granic administracyjnych gmin, stąd też dostrzegam i podkreślam interes społeczny mieszkańców Lublińca. Pragnę wyrazić również zaniepokojenie, że konsultacje społeczne nie zostały rozciągnięte na gminę Lubieniec i zapytać Panią Wójt, czy Burmistrz Miasta Lublińca został poinformowany o planowanej inwestycji?

Dokonana analiza wpływu biogazowni na jakość powietrza atmosferycznego, poparta obliczeniami i modelowaniem rozprzestrzeniania w powietrzu - wykazała, że nie istnieje zagrożenie powstawania uciążliwości związanej z powstawaniem substancji złośliwych dla mieszkańców gminy Lubieniec.

Ad 2. Składowanie surowca i odpadów poprodukcyjnych.

Kwestią budzącą wątpliwości mieszkańców jest m.in. potrzeba magazynowania surowca biogazowni. Czy Pani Wójt rozważyła, ile inwestor potrzebuje surowca na jedną dobę, aby zapewnić ciągłość pracy biogazowni oraz gdzie go będzie przechowywał i w jaki sposób oraz z jakim zapasem? Co z poprodukcyjnym odpadem, gdzie będzie wywożony i w jakich ilościach oraz częstotliwości? Wreszcie, czy substancje złośliwe mogą wydobywać się także w trakcie przeładunku surowca, który trafi do biogazowni albo w trakcie usuwania poprodukcyjnego odpadu?

Odpowiedzi na wszystkie zadane przez Pana Radnego Gminy Lubliniec pytania znajdują się w sporządzonym Raporcie OOS.

Zarzuty z pisma nr 5 o tytule WNIOSKI I UWAGI z dnia 19.05.2022r. (zawierający 1 punkt)

Ad 1. *Przywołana decyzja dotycząca ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu działek nr 197/18, 110/11, 12 dotyczyła inwestycji polegającej na budowie elektrociepłowni na biogaz rolniczy o mocy 1,2 MW <Do produkcji biogazu należy stosować naturalne biodegradowalne surowce pochodzenia rolniczego> wykorzystywać. Zwracam uwagę na fakt, iż rozpatrywana budowa instalacji beztlenowego przetwarzania odpadów biologicznych będzie instalacją nie rolniczą na odpady określone w zał. IX do dyrektywy RED-II o mocy docelowej 2 MW, co jak sądzę, nie jest to instalacja dla której wcześniej określono warunki zabudowy. Trudno więc powoływać się przy podejmowaniu DUŚ na poprzednie warunki zabudowy.*

Uwaga nie dotyczy sporządzonego Raportu OOS. Zarzut dotyczy Gminy.

Podsumowanie

Wnioskodawca chciałby podnieść, iż całe przedsięwzięcie nie narusza praw osób trzecich, realizacja inwestycji jest planowana na obszarze przeznaczonym do prowadzenia działalności, do których tytuł prawny posiada inwestor, a przedsięwzięcie zlokalizowane jest w odpowiedniej odległości od siedzib ludzkich. Zdaniem Inwestora w skargach nie przedstawiono obiektywnych dowodów faktycznych i prawnych uwiarygadniających, iż inwestycja ta spowoduje straty materialne mieszkańców oraz uciążliwości o jakich pisano powyżej.

Niedopuszczalne jest by na zasadzie domniemania wystąpienia uciążliwości, a nieudowodnionego faktu, w oparciu o „przezorność” Organ orzekał np. o odmowie wydania decyzji środowiskowej. Większość uwag pozbawiona jest tzw. ciężaru dowodu. W teorii prawa zagadnienie ciężaru dowodu łączy się z procesem stosowania prawa. Stosowanie prawa definiuje się jako „podejmowanie przez kompetentny organ państwowy wiążących, indywidualnych i konkretnych decyzji prawnych na podstawie obowiązujących norm prawnych. Stosowanie prawa jest działaniem, a więc procesem decyzyjnym, w którym wyróżnić można następujące stadia:

- 1) **wstępne ustalenie prawdopodobieństwa wystąpienia faktu, mającego znaczenie prawne;**
- 2) **udowodnienie zaistnienia faktu;**
- 3) subsumpcja i podjęcie decyzji;
- 4) wykonanie decyzji.

Analizując sprawę Inwestor stoi na stanowisku, iż nie ma przeszkód prawnych dla wydania decyzji środowiskowej, gdy chodzi o przedmiotowe przedsięwzięcie w kontekście zgłaszanych uwag i wniosków zgromadzonych w ramach udziału publicznego. Wydanie decyzji odmownej wbrew pozytywnym opiniom i uzgodnieniom, o ile w ogóle jest możliwe, wymagałoby przywołania konkretnej normy prawnej, dającej podstawę do odmowy oraz przekonującego uzasadnienia (z Wyroku Sądu Administracyjnego w Warszawie IV SA/Wa 1637/2011 z dnia 2 grudnia 2011 r.)

Ustawodawca przewidział w trybie procesu inwestycyjnego konieczność uzyskania decyzji środowiskowych dla pewnej grupy przedsięwzięć w tym dla przedsięwzięcia realizowanego przez inwestora. Zapewniając tym samym możliwość obostrzenia realizacji inwestycji warunkami ustalonymi przez Organy, które należy spełnić tak, by planowane przedsięwzięcie nie oddziaływało w sposób uciążliwy na środowisko. Mając na uwadze powyższe nie

nie stoi na przeszkodzie by Organ wydał decyzję środowiskową i w niej zawarł warunki, jakie należy spełnić by przedsięwzięcie to nie powodowało uciążliwości.

Na potwierdzenie powyższego przytaczam następujące stanowisko zawarte w Wyroku Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 grudnia 2011 r. (IV SA/Wa 1637/2011) cyt.:

„Celem postępowania w sprawie ocen oddziaływania na środowisko jest analiza wpływu przedsięwzięcia na środowisko jak również możliwość oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art.62 ust.1 pkt.1 lit a i pkt 2 ustawy o ocenach), natomiast konkretne warunki służące realizacji tego celu (sposób zapobiegania i zmniejszania) są określane w decyzji środowiskowej, w związku z art. 82 ust.1 pkt 1 lit b i c, pkt 2 lit.b oraz ust.2 ustawy o ocenach. Jednym z istotnych materiałów dowodowych, na podstawie, których dokonuje się orzeczenia, jest raport o oddziaływaniu na środowisko (art.80 ust.1 pkt 2 ustawy o ocenach). Dokument ten podlega jednak analizie tak jak każdy dowód w sprawie, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 K.p.a), a więc mając na uwadze zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego”.

Żywiąc nadzieję, że zgromadzony materiał dowodowy jest kompletny, a złożone wyjaśnienia odpowiadają w całości na kwestie poruszane w uwagach i skargach złożonych w toku postępowania, wnosimy o rozstrzygnięcie sprawy poprzez wydanie stosownej decyzji środowiskowej.

Z poważaniem

BIO - INDUSTRY

KIEROWNIK
DS. OCHRONY ŚRODOWISKA

BIO - INDUSTRY

Paweł Karwat

89-600 Chojnice, ul. Grobelna 5/412
tel. +48 660 000 427, BDO 000485772
NIP 843-150-47-61 REGON 360231002

